

روند، زمینه‌ها و میزان سرمایه‌گذاری مورد انتظار در راستای زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز توسعه گردشگری روستایی توسط گروه‌های مرتبط در استان تهران

فریده عظیمی*^۱ - ساموئل آوتسیان^۲

۱- دکترای اقتصاد کشاورزی، سازمان جهاد کشاورزی استان تهران، تهران، ایران.

۲- استاد اقتصاد کشاورزی، دانشگاه استیت ارمنستان، ایروان، ارمنستان.

تاریخ تصویب: ۱۳۹۵/۰۳/۱۶

صص ۲۱۴-۱۹۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۱۴

چکیده

هدف: هدف اصلی این تحقیق، یافتن زمینه‌ها و پیش‌بینی میزان سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز توسعه توریسم روستایی در استان تهران توسط سه بخش دولت، ساکنان روستایی و بخش خصوصی است.

روش: این پژوهش براساس روش پژوهش اسنادی و پیمایشی، با استفاده از پرسش‌نامه و هم‌چنین، مصاحبه‌های چهره‌به‌چهره انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل سه گروه زیر است: گروه مسؤولان که متشکل از تعداد ۱۱۹ نفر از مسؤولان دولتی ستادی، شهرستانی و محلی مرتبط با مقوله توسعه روستایی هستند. گروه مردم محلی یا ساکنان روستایی شامل ۱۲۲ نفر از ساکنان روستایی استان تهران که دارای سکونت دائم و یا موقت در روستا هستند و گروه دارندگان مشاغل خصوصی متشکل از ۱۸۳ نفر که در این گروه تعدادی از اعضای سازمان‌های غیردولتی نیز مشارکت داشته‌اند.

یافته‌ها: در مناطق روستایی استان وضعیت زیرساخت‌هایی هم‌چون جاده، برق و گاز مناسب بوده؛ ولی تعداد هتل، مهمان‌سرا، کمپ و بازارچه‌های روستایی نامناسب است. به اعتقاد مسؤولان دولتی، دولت باید در زمینه‌هایی هم‌چون جاده‌سازی، مرمت آثار تاریخی، خدمات بهداشتی، گاز و برق‌رسانی و توسعه مراکز بهداشتی سرمایه‌گذاری کند. ساکنان محلی معتقدند که آن‌ها باید در زمینه‌هایی هم‌چون مهمان‌سرا، کمپ، و بازارچه‌های روستایی سرمایه‌گذاری کنند و به اعتقاد بخش خصوصی، سرمایه‌گذاری آن‌ها باید در زمینه هتل‌سازی، مهمان‌سرا، کمپ و بازارچه‌های روستایی و مراکز خدمات فنی و نیازهای توریست‌ها باشد. طی سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۸۴ در استان تهران، میزان سرمایه‌گذاری در ازای هر توریست، ۷،۷۷ دلار بوده است. براساس سرمایه‌گذاری‌های پیش‌بینی شده به ازای ۵ درصد افزایش سرمایه‌گذاری سالیانه توسط این سه گروه، می‌توان به افزایش اشتغال سالیانه ۱۱۲۱۳ شغل در مناطق روستایی استان دست یافت.

محدودیت‌ها و راهبردها: از مهم‌ترین محدودیت‌های این تحقیق، نبودن سابقه مطالعاتی در زمینه سرمایه‌گذاری در بخش توریسم روستایی در کشورمان و هم‌چنین، فقدان آمار و اطلاعات مورد نیاز در این زمینه بوده است.

راه کارهای عملی: برنامه‌ریزی‌های کلان در زمینه سرمایه‌گذاری در بخش توریسم روستایی جلب مشارکت سرمایه‌گذاری مردمی و خصوصی توسط دولت و حمایت‌های تسهیلاتی و غیرنقدی دولت از این سرمایه‌گذاران.

اصالت و روش: نوآوری این مقاله در ارتباط با سوق دادن سرمایه‌گذاری‌های روستایی در زمینه توسعه روستایی و نه در جهت عمران روستایی می‌باشد. هم‌چنین، چشم‌انداز مستندی را نسبت به توسعه توریسم روستایی و در نهایت، توسعه روستایی ترسیم می‌کند.

کلیدواژه‌ها: توسعه روستایی، توریسم روستایی، سرمایه‌گذاری توریسم روستایی، زیرساخت‌های توریسم روستایی، تهران.

ارجاع: عظیمی، ف. و آوتسیان، س. (۱۳۹۵). روند، زمینه‌ها و میزان سرمایه‌گذاری مورد انتظار در راستای زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز توسعه گردشگری روستایی توسط گروه‌های مرتبط در استان تهران. *مجله پژوهش و برنامه‌ریزی روستایی*، ۵(۳)، ۲۱۴-۱۹۷.

<http://jrpp.um.ac.ir/index.php/RRP/article/view/52228>

۱. مقدمه

۱.۱. طرح مسأله

برنامه‌های توسعه روستایی به عنوان بخش‌هایی از برنامه‌های اقتصادی و توسعه ملی در کشورهای مختلف و برای رسیدن به یک توسعه پایدار و همه‌جانبه در نظر گرفته می‌شود. در برنامه‌ریزی و اجرای این برنامه‌ها، دولت‌ها نقش کلیدی را بازی می‌کنند. بدون شک، با کمک و مشارکت مردم محلی و بخش خصوصی، موفقیت این برنامه‌ها تضمین شده و از ضمانت اجرای بالاتری برخوردار خواهند شد.

ایران دهمین کشور جهان از نظر دارا بودن پتانسیل‌های توریستی محسوب می‌شود (قاضی، ۱۳۹۳)؛ ولی از نظر تعداد توریست، در رتبه ۴۸ جهان قرار دارد (نعمتی زرگران، ۱۳۹۴). استان تهران به عنوان پرجمعیت‌ترین استان کشور دارای موقعیت بسیار مناسبی در زمینه توسعه توریسم روستایی است. نیاز مبرم این جمعیت به داشتن اوقات فراغت سالم و استفاده از هوای پاک و دور شدن از انواع آلودگی‌های محیطی و غیره، زمینه بسیار مساعدی را جهت توسعه توریسم روستایی فراهم کرده است؛ ولی متأسفانه، نبودن زیرساخت‌ها و امکانات توریستی لازم و کافی در مناطق روستایی استان و همین‌طور عدم وجود برنامه‌های مناسب جهت سرمایه‌گذاری در این بخش، مانع توسعه مناسب در این بخش شده و توریسم روستایی در این استان تنها به صورت خودجوش و در مناطقی که دارای آب و هوای کوهستانی هستند، صورت می‌پذیرد، در حالی که پتانسیل‌های غنی آب و هوایی، تاریخی، فرهنگی، کشاورزی و صنایع دستی در استان می‌تواند زمینه‌ساز توسعه اشکال مختلفی از توریسم روستایی در استان باشد.

همان‌گونه که ذکر شد، دولت‌ها نقش اساسی را در برنامه‌ریزی، مدیریت و اجرای پروژه‌های توسعه‌ای ایفا می‌کنند؛ اما بدون همراهی مردم محلی و بخش خصوصی در مراحل فوق در بسیاری از موارد برنامه‌ها و پروژه‌های توسعه‌ای ناموفق بوده و ناقص مانده‌اند. همراهی بخش خصوصی و مردم محلی با دولت در اجرای پروژه‌ها، به‌خصوص در شرایطی که خود آن‌ها نیز در ارتباط با پروژه سرمایه‌گذاری کنند، موجب بالارفتن ضریب موفقیت آن پروژه به میزان قابل توجهی خواهد بود.

با در نظر گرفتن هدف اصلی تحقیق که یافتن زمینه‌ها و پیش‌بینی میزان سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز توسعه توریسم روستایی در استان تهران توسط سه بخش دولت، ساکنان روستایی و بخش خصوصی است، سعی شده است. ضمن بررسی وضعیت زیر ساخت‌های توسعه توریسم روستایی در استان تهران به جمع‌آوری نظرات گروه‌های دست‌اندر کار توسعه روستایی در رابطه با زمینه‌های سرمایه‌گذاری مورد نیاز زیرساخت‌های توریسم روستایی پرداخته و به پیش‌بینی سهم هریک از گروه‌ها در این زمینه بپردازیم. بی‌شک حمایت دولت و تشویق سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی و مردم محلی در این زمینه موجب مشارکت بیش‌تر و مؤثرتر این گروه‌ها خواهد شد.

۱.۲. پیشینه نظری تحقیق

امروزه، اثرات مثبت اقتصادی گردشگری روستایی در مناطق روستایی توسط تمامی دست‌اندرکاران توسعه روستایی پذیرفته شده است. با توجه به انواع مختلف گردشگری روستایی و با توجه به پتانسیل‌های توریستی هر منطقه، می‌توان به بهبود و یا ایجاد نوع مناسب گردشگری روستایی در هر منطقه اقدام کرد.

احمدی شاپورآبادی و رضوانی (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای در استان قم اظهار می‌کنند که گردشگری می‌تواند به عنوان زمینه‌ای بسیار مناسب جهت توسعه روستایی محسوب شده و در مناطق روستایی باعث ایجاد و احیای فعالیت‌های اقتصادی، کسب درآمد بیش‌تر و همچنین، پایداری محیط زیست و پایداری اقتصادی در منطقه شود.

ویلسون، پسنمایر و وان^{۱۴} (۲۰۰۱) در پژوهشی با عنوان عوامل موفقیت توسعه توریسم روستایی می‌گویند، توسعه گردشگری در موارد خاص (به عنوان مثال مناطق وسیع تفریحی) با هزینه‌های بالا همراه است، در حالی که گردشگری روستایی را می‌توان با سرمایه‌گذاری‌های کوچک در بخش آموزشی و حمایت مالی محدود توسعه داد. توسعه گردشگری روستایی نیاز به هزینه‌های کم‌تری نسبت به سایر استراتژی‌های توسعه اقتصادی دارد؛ علاوه بر این، گردشگری روستایی پایگاهی برای حضور کسب‌وکار کوچک بوده و همراه با فعالیت‌های روستایی؛ مانند کشاورزی موجبات تشویق فعالیت و کسب درآمد را برای خانواده‌های روستایی فراهم می‌کند.

۲. گروه مسؤولان که متشکل از تعداد ۱۱۹ نفر از مسؤولان دولتی ستادی، شهرستانی و محلی هستند که ارتباط کاری آن‌ها به طور مستقیم با مقوله توسعه روستایی می‌باشد.

۳. گروه دارندگان مشاغل خصوصی متشکل از ۱۸۳ نفر که در این گروه تعدادی از اعضای سازمان‌های غیردولتی نیز مشارکت داشته‌اند و به طور تصادفی از بین صاحبان مشاغل خصوصی و اعضای سازمان‌های غیردولتی انتخاب شدند.

در مورد ترکیب انتخاب جامعه آماری شایان ذکر است که حجم نمونه از طریق فرمول کوکران به دست آمد.

جهت تعیین حجم نمونه یک مطالعه مقدماتی با توزیع پرسش‌نامه بین ۲۰ نفر از دو گروه مردم محلی و دارندگان مشاغل خصوصی انجام شد و با برآورد واریانس نمونه اولیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد، حجم نمونه از طریق فرمول (۱) محاسبه شد:

$$n = \frac{Z_{\alpha}^2 \times S^2}{d^2} \quad (1)$$

این حجم برای گروه مردم محلی برابر ۸۸ نفر و برای دارندگان مشاغل خصوصی ۸۲ تعیین شد.

در گروه مسؤولان حجم کل نمونه مشخص بود. بنابراین، تعداد نمونه از جدول مورگان به دست آمد.

تعداد کل = ۱۸۰ نفر حجم نمونه = ۱۲۳ نفر

جهت اطمینان بیش‌تر برای دستیابی به پرسش‌نامه‌های معتبر و قابل بررسی، در هر گروه تعداد ۲۰۰ پرسش‌نامه توزیع شد که در گروه مردم محلی ۱۲۲ و در گروه بخش خصوصی ۱۸۳ و در گروه مسؤولان نیز ۱۱۹ پرسش‌نامه قابل بررسی به دست آمد.

۳.۲. معرفی شاخص‌ها و متغیرها

در این تحقیق، در کل، ۱۶ شاخص توسعه توریسم روستایی مورد بررسی قرار گرفتند (بوربو، ۲۰۱۳، ص. ۷۵۴؛ کاتولا، ۲۰۱۰، ص. ۲۷؛ بانک جهانی، ۲۰۱۶) که این شاخص‌ها عبارت‌اند از: ۱- جاده‌سازی ۲- هتل‌سازی ۳- مهمان‌سرای روستایی ۴- اقامت‌گاه موقت روستایی ۵- مراکز امرار معاش و فنی (مراکزی مانند بقالی، سوپر مواد غذایی، مکانیکی و غیره) ۶- مراکز بهداشت و سلامت ۷- دسترسی به بانک و ایجاد آن ۸- سرویس بهداشتی عمومی ۹- برق‌کشی

فرقان دوست و هاشمی (۱۳۸۸) در پژوهشی با عنوان «بررسی موانع توسعه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنعت جهان‌گردی ایران» به این نتیجه رسیده‌اند که سرمایه‌گذاری در صنعت گردشگری به دلیل پتانسیل بالای اقلیمی کشور، از گزینه‌های مناسبی است که نیازمند توسعه زیرساخت‌های اقتصادی، فراهم کردن شرایط اجتماعی مناسب و بهبود روابط سیاسی با سایر کشورها است. نوری و زند (۲۰۱۳) نیز در پژوهشی در استان کرمانشاه کمبود هتل، کمپ روستایی و کمبود سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را از عوامل بازدارنده توسعه توریسم روستایی دانسته‌اند.

۲. روش‌شناسی تحقیق

۱.۲. قلمرو جغرافیایی تحقیق

این تحقیق در استان تهران صورت گرفته است. استان تهران با مساحتی حدود ۱۳۶۹۲ کیلومتر مربع و جمعیتی حدود ۱۲/۱۸ میلیون نفر از شمال به استان مازندران، از جنوب به استان قم و مرکزی، از شرق به استان سمنان و از غرب به استان البرز محدود می‌شود. این استان دارای ۱۴ شهرستان و ۱۰۵۰ روستا می‌باشد. در این پژوهش، هر ۱۴ شهرستان استان مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

۲.۲. روش تحقیق

این پژوهش براساس روش پژوهش اسنادی و پیمایشی، با استفاده از پرسش‌نامه و هم‌چنین، مصاحبه چهره‌به‌چهره انجام شده است.

در این تحقیق براساس داده‌های جمع‌آوری شده (براساس پرسش‌نامه‌های تنظیم‌شده بر مبنای اندازه‌گیری لیکرت^{۱۰}) برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد که در بخش آمار توصیفی از آماره‌های فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش استنباطی از آزمون مقایسه میانگین‌ها (کولموگروو اسمیرنوو^۹) استفاده شد.

جامعه آماری این پژوهش شامل سه گروه زیر است:

۱. گروه مردم محلی یا ساکنان روستایی که شامل ۱۲۲ نفر از ساکنان روستایی استان تهران هستند که دارای سکونت دائم و یا موقت در روستا می‌باشند و به طور تصادفی، در سطح استان انتخاب شدند (۲۰ روستای دارای پتانسیل گردشگری).

کمک‌های اجتماعی، زیست‌محیطی و اقتصادی، بالابردن ارزش اقتصادی کیفیت غذایی محصولات (هال و پیچ، ۲۰۰۲).

باتلر وکلارک^۳ بر این باورند که گردشگری روستایی لزوماً یک راه حل جادویی در مناطق روستایی نیست؛ اما حداقل می‌تواند موجب ایجاد و توزیع درآمد در مناطق روستایی با شرایط اقتصادی ضعیف شود (هال و پیچ، ۲۰۰۲).

در سال‌های اخیر، گردشگری، به عنوان یک صنعت بدون دود و یک منبع غنی از درآمد در تجارت جهان مطرح شده است. گردشگری نقش مهمی در تولید ناخالص داخلی ایفا می‌کند. توسعه صنعت گردشگری باعث رفاه و کاهش فقر شده و همچنین، تأثیر زیادی بر افزایش درآمد، کاهش بیکاری و در نتیجه، افزایش رفاه اجتماعی دارد.

اهمیت اقتصادی گردشگری در راستای یک هدف، معمولاً ناشناخته بوده و به نحو مطلوبی، فراتر از بخش‌های حمل‌ونقل و نیز بهداشت و سلامت است (توریسم اکونومیکس^{۱۳}، ۲۰۱۲).

به اعتقاد سقایی (۱۳۹۲) گردشگری یک فعالیت اقتصادی وابسته به فرآیند سرمایه و اقتصاد بازار است و نقش سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری یک نقش حیاتی، اصلی و بنیادی است. به همین دلیل، توسعه گردشگری وابستگی کامل به سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی در هر کشور دارد و بدون این سرمایه‌گذاری‌ها، حتی شکل‌گیری جریان گردشگری با تأثیرگذاری اقتصادی غیرممکن است.

سقایی (۱۳۹۲) هم‌چنین، بیان می‌کند که محاسبات انجام‌شده نشان داده‌اند که ضریب فزاینده تولید در صنعت جهان گردی ایران معادل ۱/۶ است که این رقم به آن معنا است که اگر یک واحد پولی توسط جهان‌گردان در ایران، هزینه و وارد چرخه اقتصادی کشور شود، باعث ایجاد تولیدی به میزان ۶/۱ واحد پولی در بخش‌های مختلف اقتصادی که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم با آن در ارتباط هستند، خواهد شد. مقایسه این اثر با ضریب فزاینده سایر بخش‌های اقتصادی نشان می‌دهد که صنعت گردشگری ایران پس از صنایع غذایی (با ضریب ۱۶/۲) و ساختمان (با ضریب ۷۲/۱) در رتبه سوم در بین تمام بخش‌های اقتصاد ایران قرار دارد که نشان‌دهنده قابلیت بالای صنعت یادشده برای ایجاد رونق اقتصادی در کشور است.

۱۰- لوله‌کشی گاز ۱۱- تلفن ۱۲- تلویزیون ۱۳- اینترنت ۱۴- بازارچه‌های محلی ۱۵- مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی ۱۶- سرمایه‌گذاری در توسعه توریسم در بررسی وضعیت مناطق روستایی در استان تهران براساس ارزیابی زیرساخت‌ها و مکان‌های مورد نیاز گردشگری در هر شهرستان از استان تهران، ۱۴ شاخص اول مورد بررسی قرار گرفت. در بررسی نظرات مسؤولان دولتی، مردم محلی و بخش خصوصی و همین‌طور در مورد پیش‌بینی زمینه‌های سرمایه‌گذاری این سه گروه در زیرساخت‌ها و مکان‌های مورد نیاز گردشگری روستایی ۱۵ شاخص اول و در برآورد سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری روستایی توسط دولت، ساکنان مناطق روستایی و بخش خصوصی در استان تهران طی سال‌های ۱۳۸۴ الی ۱۳۹۳ هر ۱۶ شاخص را مورد بررسی قرار دادیم.

به دلیل نامشخص بودن نرخ تورم در سالهای آتی تمامی سرمایه‌گذاری‌ها را بر حسب دلار محاسبه نمودیم.

۳. مبانی نظری

گردشگری روستایی یک فعالیت پیچیده چند وجهی است که فقط مبتنی بر گردشگری کشاورزی نبوده و شامل گذران اوقات فراغت مبتنی بر کشاورزی، طبیعت‌گردی و اکوتوریسم^۴، پیاده روی، کوهنوردی و سوار کاری، ماجراجویی، ورزش و گردشگری سلامت، شکار و ماهیگیری، سفر آموزشی، هنر و گردشگری میراث فرهنگی، و در برخی مناطق گردشگری قومی می‌شود (ا.ا.سی.دی ۱۲، ۱۹۹۴). به اعتقاد گنون^۵ توریسم روستایی یک فرم ساده تری از توسعه توریسم پایدار و چند جانبه در مناطق روستایی است و طیفی از خدمات، فعالیت‌ها و امکانات را ارائه می‌دهد که این موارد توسط کشاورزان و مردم روستایی برای جذب توریست‌ها در منطقه خود و به منظور کسب درآمد بیشتر فراهم می‌شود (گنون^۵، ۱۹۹۴، ص. ۵۵).

گردشگری در توسعه مناطق روستایی نقش به‌سزایی دارد که می‌توان آن‌ها را به صورت زیر خلاصه کرد:

احیا و سازمان‌دهی مجدد فعالیت‌های اقتصادی محلی و بهبود کیفیت زندگی، ارائه درآمد اضافی هم‌راه با بخش‌های کشاورزی و صنعتی و خدمات، ایجاد امکان تعاملات اجتماعی جدید، تولید فرصت‌ها برای ارزیابی مجدد از میراث فرهنگی و نمادهای آن، منابع طبیعی و هویت مکان‌های روستایی،

توسعه صنعت گردشگری در میان همه اعضای جوامع محلی می‌دانند (بوزلول^۲، ۱۹۹۴، ص. ۴۸).

مشارکت جامعه می‌تواند یک عامل مهم برای ایجاد ظرفیت در جامعه برای توسعه گردشگری باشد. بدون مشارکت جامعه، نه توسعه‌ای وجود خواهد داشت و نه برنامه‌ای. از این رو، عدم مشارکت جامعه در تصمیم‌سازیهای توسعه گردشگری می‌تواند باعث نارسایی در توسعه جامعه شود (میراندا^{۱۱}، ۲۰۰۷، ص. ۱۱۰).

۴. یافته‌های تحقیق

۴.۱. ارزیابی وضعیت مناطق روستایی از نظر زیرساخت‌ها و مکان‌های مورد نیاز گردشگری روستایی در هر یک از شهرستان‌های استان تهران

در این بخش وضعیت جاده‌ها، هتل‌ها، مهمان‌سراهای روستایی، اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، مراکز امرار معاش و خدمات فنی، مراکز بهداشت و خدمات بهداشتی و درمانی، بانک‌ها، سرویس‌های بهداشتی عمومی، برق، لوله‌کشی گاز، خطوط تلفن، شبکه تلویزیون، اینترنت و بازارچه‌های محلی روستایی مورد مطالعه قرار گرفتند و نتیجه ارزیابی نیز به صورت زیر گزارش شد.

بسیار خوب = +++ ارزیابی بیش از ۷۵٪ است. خوب = ++
ارزیابی بین ۵۰٪ تا ۷۵٪ است. رضایت‌بخش = + ارزیابی
بین ۲۵٪ تا ۵۰٪ است. بد = - ارزیابی کمتر از ۲۵٪ است.

جدول ۱- وضعیت مناطق روستایی در استان تهران براساس ارزیابی زیرساخت‌ها و مکان‌های مورد نیاز گردشگری در هر شهرستان از استان تهران (۱۳۹۳)

مأخذ: دانش‌نامه آزاد گردشگری و ایران‌شناسی، ۱۳۹۴؛ شبکه روستایی ایران، ۱۳۹۴؛ سایت هتل‌داری ایران، ۱۳۹۴

عامل شهرستان	آب	هتل	مهمان‌سرای روستایی	اقامت‌گاه موقت	مراکز امرار معاش و فنی	مراکز بهداشت و سلامت	بانک	سرویس بهداشتی	برق	لوله‌کشی گاز	تلفن	تلویزیون	اینترنت	بازارچه‌های محلی
دماوند	++	-	-	-	+	++	-	-	+++	++	++	+++	+	-
ری	+++	-	-	-	+	+++	-	-	+++	++	+	+++	+	-
شمیران	+++	+	-	-	+	++	-	-	+++	-	++	+++	+	-
فیروزکوه	+++	-	-	-	+	++	-	-	+++	++	++	+++	+	-
تهران	+++	+++	-	-	+	++	-	-	+++	++	++	+++	+	-
پاکدشت	+++	-	-	-	+	++	-	-	+++	+++	+	+++	+	-
پیشوا	+++	-	-	-	+	+	-	-	+++	+++	+	+++	-	-
ورامین	++	-	-	-	+	++	-	-	+++	++	+	+++	-	-
اسلامشهر	+++	-	-	-	+	++	-	-	+++	+++	++	+++	-	-
قدس	+++	-	-	-	+	++	+	-	+++	+++	++	+++	+	-
شهریار	+++	-	-	-	+	++	+	-	+++	+++	++	+++	+	-
بهارستان	+++	-	-	-	+	+++	-	-	+++	+++	+	++	+	-
رباط کریم	+++	-	-	-	+	++	+	-	+++	+++	++	+++	-	-
ملارد	++	-	-	-	+	+	-	-	+++	+	+	+++	-	-

اگر صنعت گردشگری را از بعد اشتغال‌زایی بررسی کنیم، در سال ۱۳۹۳ تعداد ۲۷۶۸۴۵۰۰۰ شغل در جهان وابسته به توریسم بوده که تقریباً ۹/۴ درصد از کل اشتغال جهان را شامل می‌شود (دبلیو. تی. تی. سی^{۱۶}، ۲۰۱۵). در جهان امروز، گردشگری نقش بسیار مهمی را در اقتصاد جهانی، به‌ویژه در ایجاد شغل بازی می‌کند. در سال‌های اخیر بسیاری از کشورهای در حال توسعه و کشورهای با منابع اقتصادی پایین به این مهم دست پیدا کرده و به درآمد قابل توجهی دست یافته‌اند. بدون شک آن‌ها برنامه‌ریزی‌ها و منابع گردشگری مورد نیاز خود را بهبود داده‌اند که این خود موجب ایجاد فرصت‌های شغلی مناسب در این زمینه شده و با رسیدن به وضعیت بهتر اشتغال می‌توانند به موقعیت اقتصادی بهتر در کشور خود دست یابند.

مشارکت جوامع محلی در توسعه توریسم روستایی نیز جای‌گاه ویژه خود را دارد. مشارکت جامعه به عنوان یک طیف وسیعی از فرآیندهایی محسوب می‌شود که از طریق آن، جوامع محلی درگیر شده و نقش مهمی در مسائلی که آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بازی می‌کنند (کلی^{۱۷}، ۲۰۰۱، ص. ۷۷). بانک جهانی، عدم مشارکت جامعه را به عنوان یک عامل بازدارنده در بسیاری از تلاش‌های توسعه‌ای در کشورهای در حال توسعه به رسمیت شناخته است (ورلد بانک^{۱۵}، ۱۹۹۳). در توسعه صنعت گردشگری، بسیاری مشارکت اجتماعی را به عنوان یک روش برای توزیع منافع بی‌طرفانه حاصل از

همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد، وضعیت جاده‌ها، برق، لوله‌کشی گاز و تلویزیون، در بسیاری از مناطق روستایی در استان تهران بسیار خوب است و مشخص است که در این زمینه‌ها سرمایه‌گذاری قابل توجهی صورت گرفته است. مراکز بهداشت و سلامت در مناطق روستایی ری و بهارستان عالی و در دیگر شهرستان‌ها خوب و رضایت‌بخش است. مراکز امرار معاش و خدمات فنی در تمام مناطق روستایی در سطح خوب و یا رضایت‌بخش است و در دماوند خوب نیست و باید در تمام شهرستان‌ها بهبود یابد. خط تلفن در تمام روستاها موجود بوده و در یک وضعیت تقریباً خوب است.

وضعیت اینترنت در کلیه مناطق روستایی استان تهران چندان رضایت‌بخش نیست.

وضعیت هتل‌ها، مهمان‌سراها، اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، بانک‌ها، بازارچه‌های روستایی و سرویس‌های بهداشتی عمومی بد هستند، فقط وضعیت هتل‌ها در شهرستان تهران بسیار خوب است و به‌جز شمیران، در دیگر شهرستان‌های استان هتل، مهمان‌سرا و اقامت‌گاه موقت روستایی و اردوگاه وجود ندارد.

۲.۴. سرمایه‌گذاری در عوامل زیرساختی و اماکن مورد

نیاز توسعه گردشگری روستایی

بدون شک، سرمایه‌گذاری بر روی عوامل زیرساختی لازم برای توسعه روستایی بسیار مهم است. اگرچه این عوامل همگی برای توسعه روستایی بسیار مهم هستند؛ ولی برخی از آن‌ها اختصاصاً برای توریسم روستایی دارای اهمیت ویژه‌ای هستند؛ به عنوان مثال، هتل‌ها، اینترنت، مهمان‌سراها، روستایی، اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، بازارچه‌های روستایی و سرویس‌های بهداشتی عمومی از مواردی هستند که برای گردشگری روستایی در مناطق روستایی دارای اهمیت بسیار

بالایی هستند. در این میان، گروه‌های سرمایه‌گذاری نیز بسیار مهم بوده و این واقعیت که این گروه‌ها بر این باور باشند که آن‌ها باید در چه زمینه‌هایی سرمایه‌گذاری کنند نیز بسیار مهم است. به همین دلیل، نگارنده سه گروه را تعیین کرده و نظر آن‌ها را در زمینه سرمایه‌گذاری مختص آن گروه، مورد مطالعه قرار داده است. این سه گروه عبارت‌اند از:

– مسؤولان دولتی دخیل در توسعه روستایی

– ساکنان روستایی استان تهران

– دارندگان مشاغل تولیدی و خدماتی در مناطق روستایی

و همچنین، تعدادی از اعضای سازمان‌های غیردولتی (در

این مقاله ما این گروه را بخش خصوصی می‌نامیم).

۳.۴. بررسی نظرات مسؤولان دولتی در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری دولتی در رابطه با زیرساخت‌ها و

مکان‌های مورد نیاز گردشگری روستایی

در این بخش، در مورد سرمایه‌گذاری دولتی در زمینه ۱۵ عامل زیرساختی و مکان‌های لازم برای توسعه گردشگری روستایی از مسؤولان دولتی که در توسعه روستایی درگیر هستند، پرسش شده است. با توجه به جدول (۲) و براساس عدد Z و میانگین‌ها، آن‌ها بر این باورند که دولت باید در ۱۰ مورد زیر براساس اولویت، سرمایه‌گذاری کند:

ساخت‌وساز جاده، مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی،

بهبود خدمات بهداشتی و درمانی، آماده‌سازی زمینه‌های

دسترسی به اینترنت، دسترسی به سیستم بانکی، تحویل

خطوط تلفن، زمینه‌سازی دسترسی به شبکه تلویزیون،

گازرسانی، توسعه سرویس‌های بهداشتی عمومی و برق‌رسانی

به روستاها. بالاتر بودن میانگین از ۲/۵ در این عوامل، نشان

می‌دهد که همه آن‌ها در شرایط و یا محدوده مورد توافق

مسؤولان قرار دارند.

جدول ۲- نظر مسؤولان دولتی در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری دولتی در زیرساخت‌ها و مکان‌های مورد نیاز گردشگری روستایی

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

فراسنجه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	Z کولموگروو اسمیرنوو	سطح معنی‌داری (دو دنباله)
راه‌سازی	۱۱۹	۴/۰۰۸۴	۰/۷۳۰۶۳	۴/۳۹۶	۰/۰۰۰
هتل‌سازی	۱۱۹	۲/۶۲۱۸	۱/۳۳۳۹۹	۲/۶۶۴	۰/۰۰۰
ایجاد مهمان‌سراهای روستایی	۱۱۹	۲/۳۹۵۰	۱/۰۴۳۲۹	۲/۷۵۵	۰/۰۰۰
ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی	۱۱۹	۲/۲۱۰۱	۰/۹۰۰۷۹	۲/۷۹۳	۰/۰۰۰
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	۱۱۹	۲/۳۸۶۶	۰/۹۶۶۴۷	۲/۸۴۱	۰/۰۰۰
مرمت و بازسازی آثار تاریخی- فرهنگی	۱۱۹	۴/۵۸۸۲	۰/۵۷۳۶۰	۴/۲۰۵	۰/۰۰۰
بهبود خدمات بهداشتی و درمانی	۱۱۹	۴/۴۵۳۸	۰/۷۹۹۸۷	۳/۹۹۴	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به سیستم بانکی	۱۱۹	۴/۵۳۷۸	۰/۵۱۷۳۳	۳/۹۳۲	۰/۰۰۰
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	۱۱۹	۴/۲۱۸۵	۰/۷۳۸۲۹	۳/۲۶۸	۰/۰۰۰
برق‌رسانی روستایی	۱۱۹	۴/۲۶۰۵	۰/۹۰۶۳۱	۳/۱۲۰	۰/۰۰۰
گازرسانی	۱۱۹	۴/۴۶۲۲	۰/۶۴۸۲۰	۳/۴۶۵	۰/۰۰۰
تحويل خطوط تلفن	۱۱۹	۴/۵۰۴۲	۰/۶۲۲۶۵	۳/۸۱۹	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به شبکه تلویزیون	۱۱۹	۴/۵۲۱۰	۰/۶۴۸۹۷	۳/۸۱۴	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به اینترنت	۱۱۹	۴/۲۳۵۳	۰/۵۷۷۹۳	۳/۹۷۰	۰/۰۰۰
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی	۱۱۸	۴/۳۱۳۶	۰/۷۲۴۴۱	۲/۸۳۰	۰/۰۰۰

۴.۴. بررسی نظرات ساکنان روستایی در مورد

زمینه‌های سرمایه‌گذاری آن‌ها در زیرساخت‌ها و اماکن

مورد نیاز گردشگری روستایی

در این بخش از ساکنان مناطق روستایی در مورد سرمایه‌گذاری در زمینه ۱۵ عامل زیرساختی و اماکن مورد نیاز برای توسعه گردشگری روستایی پرسش شد. همان‌طور که

در جدول (۳) مشاهده می‌شود و براساس عدد Z و میانگین‌ها، آن‌ها معتقدند که ساکنان روستایی باید در پنج مورد با اولویت زیر سرمایه‌گذاری کنند: استقرار اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، ایجاد بازارچه‌های محلی روستایی، ایجاد مهمان‌سراهای روستایی، گازرسانی و مراکز امرار معاش و خدمات فنی.

جدول ۳- نظر ساکنان روستایی در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری آن‌ها در زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

فراسنجه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	Z کولموگروو اسمیرنوو	سطح معنی‌داری (دو دنباله)
راه‌سازی	۱۲۲	۲/۵۶۵۶	۱/۰۲۰۳۵	۳/۷۷۲	۰/۰۰۰
هتل‌سازی	۱۲۲	۲/۳۵۲۵	۰/۸۵۲۰۵	۴/۸۵۰	۰/۰۰۰
ایجاد مهمان‌سراهای روستایی	۱۲۲	۴/۴۸۳۶	۰/۶۴۵۸۲	۳/۶۳۴	۰/۰۰۰
ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی	۱۲۲	۴/۰۱۶۴	۰/۹۷۰۵۰	۴/۰۰۰	۰/۰۰۰
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	۱۲۰	۴/۲۰۸۳	۰/۸۳۹۱۳	۳/۳۹۹	۰/۰۰۰
مرمت و بازسازی آثار تاریخی- فرهنگی	۱۱۹	۲/۱۸۴۹	۰/۹۲۰۲۷	۳/۴۸۱	۰/۰۰۰
بهبود خدمات بهداشتی و درمانی	۱۲۲	۲/۳۲۰۱	۰/۸۲۵۵۹	۳/۸۹۷	۰/۰۰۰

زمینه‌سازی دسترسی به سیستم بانکی	۱۲۱	۲/۶۸۶۰	۱/۱۹۷۴۵	۳/۷۹۲	۰/۰۰۰
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	۱۲۲	۲/۳۰۹۷	۰/۸۲۷۸۹	۳/۸۲۷	۰/۰۰۰

فراسنجه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	Z کولموگروو اسمیرنوو	سطح معنی داری (دو دنباله)
برق‌رسانی روستایی	۱۲۲	۲/۶۳۹۳	۰/۹۶۲۶۵	۳/۷۲۱	۰/۰۰۰
گاز رسانی	۱۲۲	۳/۳۷۷۰	۰/۹۸۱۸۸	۳/۵۲۴	۰/۰۰۰
تحويل خطوط تلفن	۱۲۲	۲/۵۰۸۲	۰/۹۵۵۵۹	۳/۸۶۷	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به شبکه تلویزیون	۱۲۲	۲/۴۵۹۰	۰/۸۶۳۸۵	۴/۲۲۸	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به اینترنت	۱۲۲	۲/۳۶۸۹	۰/۸۲۵۳۳	۴/۸۰۳	۰/۰۰۰
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی	۱۲۲	۴/۴۲۶۲	۰/۷۷۰۵۱	۳/۷۲۶	۰/۰۰۰

۵.۴. نظر بخش خصوصی در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری این بخش در زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی

بیان کرده‌اند که می‌توانند در هفت اولویت زیر سرمایه‌گذاری کنند:

ساخت هتل، ایجاد مهمان‌سراها روستایی، ایجاد اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، ایجاد بازارچه‌های محلی روستایی، توسعه سرویس‌های بهداشتی عمومی، مراکز امرار معاش و خدمات فنی و آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به سیستم بانکی.

در این بخش، ۱۵ سؤال مورد نظر را از دارندگان مشاغل تولیدی و خدماتی در مناطق روستایی و هم‌چنین، تعدادی از اعضای سازمان‌های غیردولتی پرسیده شد. همان‌طور که در جدول (۴) مشخص است و براساس عدد Z و میانگین‌ها، آن‌ها

جدول ۴- نظر بخش خصوصی در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری این بخش در زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

فراسنجه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	Z کولموگروو اسمیرنوو	سطح معنی داری (دو دنباله)
راه‌سازی	۱۸۳	۲/۵۰۸۲	۱/۰۶۹۸۴	۳/۹۱۸	۰/۰۰۰
هتل‌سازی	۱۸۳	۴/۶۲۳۰	۴/۶۸۳۹۴	۵/۰۷۸	۰/۰۰۰
ایجاد مهمان‌سراها روستایی	۱۸۳	۴/۳۷۷۰	۰/۵۵۰۴۰	۳/۷۹۴	۰/۰۰۰
ایجاد اقامت‌گاه‌های موقت روستایی	۱۸۳	۴/۳۹۳۴	۰/۸۱۸۷۶	۳/۷۱۳	۰/۰۰۰
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	۱۸۳	۴/۳۸۵۲	۰/۶۶۱۱۶	۳/۱۲۳	۰/۰۰۰
مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی	۱۸۳	۲/۳۱۹۷	۰/۸۲۵۸۹	۳/۹۲۷	۰/۰۰۰
بهبود خدمات بهداشتی و درمانی	۱۸۳	۲/۳۷۷۰	۰/۸۹۳۷۶	۴/۲۵۰	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به سیستم بانکی	۱۸۳	۳/۶۰۳۳	۰/۹۵۲۸۸	۳/۰۹۴	۰/۰۰۰
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	۱۸۳	۳/۶۷۲۱	۱/۰۳۲۰۷	۳/۱۸۷	۰/۰۰۰
برق‌رسانی روستایی	۱۸۳	۲/۴۵۹۰	۰/۸۶۳۶۵	۴/۲۲۸	۰/۰۰۰
گاز رسانی	۱۸۳	۲/۵۴۹۲	۰/۹۷۱۵۲	۳/۹۹۴	۰/۰۰۰
تحويل خطوط تلفن	۱۸۳	۲/۵۰۸۲	۱/۰۶۹۸۴	۳/۹۱۸	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به شبکه تلویزیون	۱۸۳	۲/۵۰۸۲	۰/۹۵۵۵۹	۳/۸۶۷	۰/۰۰۰
زمینه‌سازی دسترسی به اینترنت	۱۸۳	۲/۴۵۹۰	۱/۰۱۳۵۲	۴/۱۰۲	۰/۰۰۰
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی	۱۸۳	۴/۴۷۵۴	۰/۶۴۵۵۶	۳/۴۹۴	۰/۰۰۰

۴.۶. وضعیت سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری روستایی توسط دولت، ساکنان مناطق روستایی و بخش خصوصی در استان تهران در سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۸۴

براساس نظر سه گروه یادشده در مورد زمینه‌های سرمایه‌گذاری آن‌ها در زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز برای

توسعه گردشگری روستایی در مناطق روستایی و براساس آمار و اطلاعات موجود، در مورد وضعیت سرمایه‌گذاری در این زمینه در طول سالهای ۱۳۹۳-۱۳۸۴ در استان تهران مطالعه کرده و همچنین، تعیین سهم سرمایه‌گذاری هر گروه در هر زمینه انجام شد. جدول (۵) وضعیت ذکرشده را نشان می‌دهد.

جدول ۵- سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری روستایی توسط دولت، ساکنان مناطق روستایی و بخش خصوصی در استان تهران

۱۳۹۳-۱۳۸۴

مأخذ: مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۳-۱۳۸۳؛ کریم‌بیگی، ۱۳۹۳؛ محمدنژاد، ۱۳۹۴

سهم هر گروه در سرمایه‌گذاری	سهم ساختارهای دولتی	سهم بخش خصوصی	سهم مشارکت مردمی	کل سرمایه‌گذاری
زمینه سرمایه‌گذاری	۹۸٫۴٪	۱٫۶٪	—	\$ m.۸۵
راه‌سازی	۱۰۰٪ تقریباً	—	تنها برای حق اشتراک	آمار در دسترس نیست
برق رسانی روستایی	۵٫۲٪	—	۹۴٫۸٪	\$ m.۱۹۹٫۴۵
گازرسانی روستایی	۱۰۰٪	—	—	آمار در دسترس نیست
مراکز خدمات بهداشتی و درمانی	۱۰۰٪	—	—	آمار در دسترس نیست
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به کانال‌های تلویزیون	۱۸٪	۹۸٫۲٪	—	\$ m.۶۰۰
هتل‌سازی	۱۰۰٪	—	—	\$ m.۱٫۶۸
مرمت و بازسازی آثار تاریخی- فرهنگی	۱۰۰٪	—	—	\$ m.۲٫۴۸
سرمایه‌گذاری در توسعه توریسم	۸۰٪	۵٪	۱۵٪	\$ m.۰٫۱
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی و فصلی	۱۰۰٪	—	—	\$ m.۰٫۰۵
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به اینترنت	—	—	—	—
ایجاد مهمان‌سراها روستایی	—	—	—	—
ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی	—	—	—	—
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	—	—	—	—
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز
دسترسی به سیستم بانکی	ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز

براساس جدول (۵)، در زمینه ساخت‌وساز جاده، برق روستایی، خدمات بهداشتی و درمانی در سطح روستا و دسترسی به شبکه‌های تلویزیون نزدیک به ۱۰۰٪ از سرمایه‌گذاری توسط دولت انجام شده است. در زمینه لوله‌کشی گاز در مناطق روستایی، دولت اولین سرمایه‌گذار است؛ اما پس از شروع عملیات، مشارکت مردم در پرداخت هزینه، قابل توجه است.

در زمینه هتل‌ها، نقش بخش خصوصی بسیار مهم است و مشابه دیگر کشورها در جهان هتل‌هایی ساخته شده که مدیریت آن‌ها توسط بخش خصوصی صورت می‌گیرد. دولت کل هزینه مرمت و بازسازی آثار تاریخی و فرهنگی را می‌پردازد.

در زمینه سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری تنها سرمایه‌گذار دولت است و سرمایه‌گذاری مردم و بخش خصوصی در این زمینه قابل چشم‌پوشی است. در راه‌اندازی

بازارچه‌های محلی و فصلی روستایی، عمده سهم سرمایه‌گذاری متعلق به دولت است و در نهایت، کل سرمایه‌گذاری در آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به اینترنت در مناطق روستایی توسط دولت انجام شده است.

۴.۷. سرمایه‌گذاری مورد انتظار در توسعه گردشگری روستایی در استان تهران تا سال ۱۳۹۹

در این بخش، میزان سرمایه‌گذاری برای توسعه گردشگری روستایی در زمینه‌های زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی پیش‌بینی شده است. از آن‌جا که نقش دولت، مردم محلی و بخش خصوصی در توسعه روستایی و همچنین، در توسعه گردشگری روستایی بسیار مهم است، در این پژوهش، سهم هر یک از آن‌ها از سرمایه‌گذاری براساس نظرات خود آن‌ها که در جداول (۲، ۳، ۴) بیان کرده‌اند، پیش‌بینی شده است.

براساس، جداول (۶، ۷ و ۸) سهم سرمایه‌گذاری هر گروه را در یک دوره پنج‌ساله (۱۳۹۵-۱۳۹۹) پیش‌بینی شده است؛ اما پیش‌بینی رشد صددرصدی در یک دوره بیست‌ساله بوده است. به همین دلیل، رشد پنج‌درصدی سرمایه‌گذاری را در هر سال در نظر گرفته و در مواردی هم‌چون تعداد مهمان‌سراها، روستایی، مراکز بهداشتی و درمانی و سرویس‌های بهداشتی عمومی، میزان رشد و افزایش تعداد براساس وضع موجود و نظر کارشناسان مربوطه مد نظر قرار داده شده است.

الف- سرمایه‌گذاری دولتی مورد انتظار در توسعه گردشگری روستایی

در این بخش، پیش‌بینی سهم دولت در زمینه‌های مختلف سرمایه‌گذاری (طبق نظر مسؤولان دولتی) به شرح زیر انجام شده است:

راه‌سازی

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۳-۱۳۸۴) ۸,۵ m.\$

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) ۹/۸۷۶ m.\$

ساخت‌وساز هتل

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۳-۱۳۸۴) ۱,۰۸ m.\$

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) ۱/۲۶۶ m.\$

مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۳-۱۳۸۴) ۰/۱۶۸ m.\$

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) ۰/۲۰ m.\$

گاز رسانی

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۳-۱۳۸۴) ۱,۰۳ . \$

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) ۱/۲۱۳ m.\$

دسترسی به اینترنت

میانگین سرمایه‌گذاری برای ۱۰۰ روستا در سال ۱۳۹۵:

۰/۰۳۴ m.\$

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) ۰/۰۵۶ m. \$

متوسط سرمایه‌گذاری سالیانه ۱۳۹۵-۱۳۹۹

ایجاد مراکز خدمات بهداشتی و درمانی

۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۰۵۶ m.

ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی

۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۱ m.

آماده‌سازی دسترسی به سیستم بانکی

۳ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۱ m.

جدول ۶- سرمایه‌گذاری دولتی مورد انتظار در توسعه زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی در استان تهران تا سال

۱۳۹۹

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

					سال
۱۳۹۹	۲۰۱۹	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۱۳۹۵	زمینه‌های سرمایه‌گذاری
m\$	m\$	m\$	m\$	m\$	
۱۰/۸۷	۱۰/۳۵	۹/۸۵	۹/۳۸	۸/۹۳	راه‌سازی
۱/۴۰	۱/۳۳	۱/۲۶	۱/۲۰	۱/۱۴	هتل‌سازی
-	-	-	-	-	ایجاد مهمان‌سراها روستایی
-	-	-	-	-	ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی
-	-	-	-	-	ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی
۰/۲۲	۰/۲۱	۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۱۷۷	مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی
۰/۶۲	۰/۵۹	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۵	بهبود خدمات بهداشتی و درمانی
۰/۱۴	۰/۱۳	۰/۱۲	۰/۱۱	۰/۱	زمینه‌سازی دسترسی به سیستم بانکی
۰/۱۳	۰/۱۲	۰/۱۱	۰/۱	۰/۰۹	ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی
ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	برق‌رسانی روستایی
۱/۳۶	۱/۳	۱/۱۹	۱/۱۳۴	۱/۰۸	گاز رسانی
ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	تحويل خطوط تلفن
ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	ناچیز	زمینه‌سازی دسترسی به شبکه تلویزیون
۰/۰۷۷	۰/۰۶۷	۰/۰۵۷	۰/۰۴۷	۰/۰۳۴	زمینه‌سازی دسترسی به اینترنت
-	-	-	-	-	ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی

ب- سرمایه‌گذاری مورد انتظار مردم روستایی در توسعه گردشگری روستایی

متوسط سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹)

ایجاد مهمان‌سراها روستایی

۵ مورد در سال ۱۳۹۵ m. ۰/۵۶

ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی

۵ مورد در سال ۱۳۹۵ m. \$ ۰/۱۱

ایجاد اقامت‌گاه‌های موقت روستایی

۲۵ مورد در سال ۱۳۹۵ m. \$ ۰/۱۹

ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی

۲۵ مورد در سال ۱۳۹۵ m. \$ ۰/۱۹

در این بخش، مشارکت سرمایه‌گذاری مردم روستایی را

در زمینه‌های مورد نظر خودشان؛ از قبیل ایجاد مهمان‌سراها روستایی، اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، مراکز امرار معاش و خدمات فنی، دسترسی به شبکه گاز و بازارهای محلی و فصلی روستایی به شرح زیر انجام شد:

لوله‌کشی گاز

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۸۴-۱۳۹۳) m. \$ ۱۸/۹

میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) m. \$ ۲۵/۲۸۴

جدول ۷- سرمایه‌گذاری مورد انتظار ساکنان روستایی در توسعه زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی در استان تهران

تا سال ۱۳۹۹

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

سال	۱۳۹۵	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹	۱۳۹۹
م\$	m\$	m\$	m\$	m\$	m\$
زمینه‌های سرمایه‌گذاری					
رامسازی	-	-	-	-	-
هتل‌سازی	-	-	-	-	-
ایجاد مهمان‌سراهای روستایی	۰/۵	۰/۵۳	۰/۵۶	۰/۵۹	۰/۶۲
ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۲۱
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	۰/۰۹	۰/۱	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۱۳
مرمت و بازسازی آثار تاریخی فرهنگی	-	-	-	-	-
ایجاد مراکز خدمات بهداشتی و درمانی	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به سیستم بانکی	-	-	-	-	-
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	-	-	-	-	-
برق‌رسانی روستایی	-	-	-	-	-
گازرسانی	۲۰/۷	۲۲/۷۸	۲۵/۰۶	۲۷/۵۶	۳۰/۳۲
تحويل خطوط تلفن	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به کانال‌های تلویزیون	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به اینترنت	فقط حق اشتراک	فقط حق اشتراک	فقط حق اشتراک	فقط حق اشتراک	فقط حق اشتراک
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۲۱

۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۵۶ m.
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی
۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۱ m.
ایجاد اقامت‌گاه‌های موقت روستایی
۲۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۹ m.
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی
۲۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۹ m.
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی
۵ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۱ m.
آماده‌سازی دسترسی به سیستم بانکی
۳ مورد در سال ۱۳۹۵ \$ ۰/۱۱ m.

ج- سرمایه‌گذاری مورد انتظار بخش خصوصی در توسعه توریسم روستایی
در این بخش، مشارکت سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زمینه‌های مورد توافق خودشان؛ از قبیل ساخت هتل، ایجاد مهمان‌سراهای روستایی، اقامت‌گاه‌های موقت روستایی، مراکز امرار معاش و خدمات فنی، دسترسی به شبکه بانکی و بازارهای محلی و فصلی روستایی به شرح زیر انجام شد:
ساخت‌وساز هتل
میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۸۴-۱۳۹۳) = ۵۸,۹۲ m.\$
میانگین سرمایه‌گذاری سالیانه (۱۳۹۵-۱۳۹۹) = ۶۸/۳۵۶ m.
متوسط سرمایه‌گذاری سالیانه ۱۳۹۵-۱۳۹۹
ایجاد مهمان‌سراهای روستایی

جدول ۸- سرمایه‌گذاری مورد انتظار بخش خصوصی در توسعه زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی در استان تهران
تا سال ۱۳۹۹

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴

سال	۱۳۹۵	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹	۱۳۹۹
زمینه‌های سرمایه‌گذاری	m\$	m\$	m\$	m\$	m\$
راه‌سازی	-	-	-	-	-
هتل‌سازی	۶۱/۸۷	۶۴/۹۴	۶۸/۱۹	۷۱/۶۰	۷۵/۱۸
ایجاد مهمان‌سراها روستایی	۰/۵	۰/۵۳	۰/۵۶	۰/۵۹	۰/۶۲
ایجاد اقامتگاه‌های موقت روستایی	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۲۱
ایجاد مراکز امرار معاش و خدمات فنی	۰/۰۹	۰/۱	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۱۳
مرمت و بازسازی آثار تاریخی-فرهنگی	-	-	-	-	-
بهبود خدمات بهداشتی و درمانی	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به سیستم بانکی	۰/۱	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۱۳	۰/۱۴
ایجاد سرویس‌های بهداشتی عمومی	۰/۰۹	۰/۱	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۱۳
برقرسانی روستایی	-	-	-	-	-
گازرسانی	-	-	-	-	-
تحويل خطوط تلفن	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به کانال‌های تلویزیون	-	-	-	-	-
آماده‌سازی زمینه‌های دسترسی به اینترنت	-	-	-	-	-
ایجاد بازارچه‌های روستایی محلی	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۲۱

۸.۴. پیش‌بینی اثرات اقتصادی سرمایه‌گذاری در توسعه زیرساخت‌ها و اماکن مورد نیاز گردشگری روستایی در استان تهران

سرمایه‌گذاری در زمینه عوامل مرتبط با گردشگری روستایی در ورود گردش‌گر به مناطق روستایی مؤثر بوده و تعداد گردش‌گر را افزایش خواهد داد و افزایش تعداد توریست در منطقه، عوامل اقتصادی منطقه را بهبود خواهد بخشید. بدون شک، یکی از مهم‌ترین عوامل اقتصادی در منطقه، اشتغال است. ورودی گردش‌گر به یک منطقه می‌تواند موجب رشد سطح درآمد و اشتغال شود.

براساس جدول (۵) میانگین سرمایه‌گذاری کشور در توسعه گردشگری روستایی طی سال‌های ۱۳۹۴-۱۳۸۴ در هر سال برابر ۸۸/۹ میلیون دلار بوده است. اگر سرمایه‌گذاری مستقیم در گردشگری استان تهران را طی سال‌های ۱۳۹۴-۱۳۸۴ از جمله: هتل‌ها، مرمت و بازسازی آثار تاریخی - فرهنگی، سرمایه‌گذاری در توسعه صنعت گردشگری، ارائه

خدمات گردشگری، بازارهای فصلی روستائیان محاسبه شود، متوسط سرمایه‌گذاری سالیانه برابر ۶۰/۴۳ m. \$ خواهد بود. میانگین تعداد ورودی گردش‌گر در استان تهران در سال (طی سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۰۹) ۷۷۷۵۲۴۰ نفر بوده است (عظیمی، ۲۰۱۵). میزان سرمایه‌گذاری به ازای هر گردش‌گر برابر است با:

$$60/43 \text{ m\$} \div 7775240 = 7/77 \text{ \$}$$

براساس پیش‌بینی‌های سرمایه‌گذاری تا سال ۱۳۹۹، براساس جدول (۸) مجموع سرمایه‌گذاری مستقیم در زمینه گردشگری استان تهران، طی سال‌های ۱۳۹۵-۱۳۹۹ برابر ۳۶۰/۱۵۷ خواهد بود.

میانگین سرمایه‌گذاری مستقیم گردشگری در هر سال برابر ۷۲/۰۳۱۴ m\$ یا ۷۲۰۳۱۴۰۰ دلار خواهد شد. در نتیجه، ۹۲۷۰۴۵۰ = ۷/۷۷ \$ ÷ ۷۲۰۳۱۴۰۰ \$ در نتیجه، ورودی گردش‌گر در هر سال، می‌تواند برابر ۹۲۷۰۴۵۰ نفر

مورد نیاز است؛ بلکه در مراحل مختلف این برنامه‌ها هم‌چون برنامه‌ریزی، اجرا، ارزیابی و نظارت مورد نیاز خواهد بود.

از آن‌جا که مردم محلی و بخش خصوصی نقش مهمی در اجرای برنامه‌های روستایی ایفا می‌کنند، دولت در اجرای برنامه‌های توسعه روستایی به کمک آن‌ها نیاز دارد و اگر بتواند از کمک آن‌ها به نحو احسن استفاده کند، اجرای این برنامه‌ها از ضریب موفقیت بالایی برخوردار خواهد شد.

براساس یافته‌های تحقیق، مردم محلی و بخش خصوصی هر دو تمایل خود را نسبت به سرمایه‌گذاری در زمینه توریسم روستایی اعلام کرده و زمینه‌های سرمایه‌گذاری خود را نیز مشخص کرده‌اند. حمایت‌های دولتی می‌تواند عاملی برای جلب مشارکت‌های مردمی و بخش خصوصی باشد. در این پژوهش، به منظور دستیابی به یک رشد صددرصدی در توسعه گردشگری روستایی، یک چشم‌انداز بیست‌ساله در نظر گرفته شده و رشد پنج‌درصدی سالیانه را مد نظر قرار داده‌ایم؛ ولی ممکن است در صورت عملکرد منطقی و مناسب دولت این رشد با مشارکت مردم محلی و بخش خصوصی سرعت بالاتری گرفته و بتوان بسیار زودتر از زمان مورد انتظار به هدف رسید. اگر پیش‌بینی‌های سرمایه‌گذاری در زمینه توریسم روستایی در استان تهران توسط گروه‌های مورد نظر در این پژوهش به وقوع بپیوندد، سالیانه امکان ایجاد ۱۱۲۱۳ شغل در مناطق روستایی استان ایجاد خواهد شد و این تعداد افزایش سالیانه اشتغال برای مناطق روستایی در استان تهران قابل توجه خواهد بود و افزایش اشتغال نیز قطعاً موجب بهبود وضعیت اقتصادی منطقه، بهبود معیشت خانوارهای روستایی، کاهش مهاجرت روستائیان به شهرها خواهد شد.

یادداشت‌ها

- 1-Borbu
- 2-Bozlul
- 3-Butler & Clark
- 4-Ecotourism
- 5-Gannon
- 6-Hall & Page
- 7-Katola
- 8-Kelly
- 9-Kolmogrove Smirnov
- 10-Likert
- 11-Miranda
- 12-Organization for Economic Co-operation & Development (OECD)
- 13-Tourism Economics

شود و افزایش تعداد گردش‌گران در ازای افزایش سرمایه‌گذاری در هر سال برابر خواهد بود با:

$$\text{نفر} = ۱۴۹۵۲۱۰ - ۷۷۷۵۲۴۰ - ۹۲۷۰۴۵۰$$

اگر میزان متوسط هزینه‌کرد هر گردش‌گر در منطقه برابر ۵۰ دلار محاسبه شود (عظیمی، ۲۰۱۵)، افزایش درآمد مناطق روستایی برابر خواهد بود با:

$$۱۴۹۵۲۱۰ \times ۵۰ = ۷۴۷۶ \text{ m\$}$$

هزینه ایجاد یک شغل کشاورزی و یا خدماتی در ایران نزدیک به ۶۶۶۷ دلار است (قاسمی، ۱۳۹۱). در نتیجه، امکان افزایش اشتغال به میزان سالیانه ۱۱۲۱۳ شغل در استان ایجاد خواهد شد.

۵. بحث و نتیجه‌گیری

گردشگری روستایی یکی از راه‌های رسیدن به توسعه روستایی است و بدون شک، سرمایه‌گذاری در این زمینه باعث بهبود وضعیت آن و در نتیجه، موجب رسیدن به توسعه روستایی خواهد شد.

بررسی‌های انجام‌شده در طول این پژوهش حاکی از آن است که در سال‌های اخیر در استان تهران، در زمینه زیرساخت‌ها در مناطق روستایی سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی انجام شده است. زیرساخت‌هایی از قبیل جاده، برق، لوله‌کشی گاز، مراکز بهداشتی، تلفن و شبکه تلویزیون از وضعیت مناسبی برخوردار هستند؛ ولی مراکز اختصاصی و مورد نیاز توریسم روستایی؛ هم‌چون هتل، مهمان‌سرا، اردوگاه‌های روستایی، بازارچه‌های روستایی، اینترنت و سرویس‌های بهداشتی عمومی وضعیت مناسبی ندارند.

به نظر می‌رسد که این سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده تا کنون تنها به منظور رفاه ساکنان بوده و عمدتاً به عمران روستایی منجر شده است. در این زمینه باید به تفاوت بین توسعه روستایی و عمران روستایی توجه داشت. چنان‌چه بتوان زمینه‌هایی از توسعه در مناطق روستایی را بهبود بخشید؛ مانند اقتصاد، اشتغال، رفاه روستایی و توانمندسازی و غیره، آن‌گاه می‌توان گفت که در زمینه توسعه روستایی گام برداشته‌ایم. بدون شک، مشارکت مردم و بخش خصوصی نه تنها در زمینه سرمایه‌گذاری در برنامه‌های گردشگری روستایی

16-World Travel & Tourism Council (WTTC)

14-Wilson, Pesenmaier & Van

15-World Bank

کتابنامه

1. Ahmadi Shapourabadi, M., Rezvani, M. (2013). Strategies for Organization and Development of Tourism Function in Rural Areas. *Journal of Geography and Geology*, 5(4), 50 – 62.
2. Azimi, F. (2015). *The Influential Factors and the Role of Government, Local People and Nongovernmental Organizations in Rural Tourism Development in Tehran Province*. Unpublished doctoral dissertation, Armenian National Agrarian University, Yerevan, Armenia.
3. Borbu, I. (2013). The Factors Appearance and Developmental of Rural Tourism. *IDEAS, Ora Journal*, 1(7), 750-758.
4. Bozlul, K. (1994). *Participation, Development, and Social Stratification*. Boston University, 45-54.
5. Forghandoost Haghighi, k., & Hashemi Soleymani, H. (1388/2009). Examine barriers to the development of private sector investment in the tourism industry of Iran. *The second international conference on development financing system in Iran (pp 628-643)*. Sharif University of Technology Research Center, Tehran, Iran. [In Persian]
6. Gannon, A. (1994). Rural tourism as a factor in rural community economic development for economies in transition. *Journal of Sustainable Tourism*, 2(1-2), 51–60.
7. Ghasemi, A. (1391/2012). *The government aims to divert 36 percent of employment in the package 90*. Retrieved 15 October 2015 from <http://www.mehrnews.com/news/1600472>. [In Persian]
8. Ghazi, I. (1393/2014). *Iran is the fifth country in the world in terms of ecotourism attractions*. Retrieved 22 July 2015 from <http://www.farsnews.com/printable.php?nn=13930631000034>. [In Persian]
9. Hall, C.M., & Page, S.J. (2002). *Managing Urban Tourism*. Pearson Education s online bookshop, available at Bookdepository.com. Publication date
10. Hospitality net of Iran, (1394/2015). *The Hotels of Tehran Province*. Retrieved 12 October 2015 from <http://hoteldari.com/net/listh/listh.php>. [In Persian]
11. Iran free encyclopedia of tourism (1394/ 2015). *Tourism attractions of Tehran Province*. Retrieved 20 July 2015 from <http://iranpedia.ir/Attraction>. [In Persian]
12. Iran Parliament (1393/2014). *Iran Budget Law 2004-2014*. Retrieved 15 November 2015 from <http://parliran.ir/index.aspx>. [In Persian]
13. Iran Rural net (1394/2015). *Rural Statistics of Tehran Province*. Retrieved 20 April 2015 from <http://roostanet.ir/index.aspx?siteid=3&fkeyid=siteid=3&pageid=2365>. [In Persian]
14. Karimbeygi, A. (1393/2014). *Broadband in 12 thousand villages*. Retrieved 18 June 2015 from <http://www.ictna.ir/id/065994>. [In Persian]
15. Kato a, A. (2010). The Infrastructure Development ° A key Factor for Sustainable Development of Rural Areas. *UKRAINE and POLAND: SELECTED SOCIAL-ECONOMIC and ENVIRONMENTAL ISSUES*, 27.
16. Kelly, D. (2001). Community participation in rangeland management. *Gatton, Queensland, Australia: Rural Industries Research and Development Corporation (RIRDC)*, 1(118), 55-79.
17. Miranda, E.M. (2007). *Gang injunctions and community participation*. University of Southern California.
18. Mohammadnejad, H. (1394/2015). *Internet penetration in Iran*. Retrieved 16 July 2015 from <https://sites.google.com/site/mafafa912/research>. [In Persian]
19. Nemati Zargarani, A. (1393/2014). *Iran is the world's forty-eighth attract foreign tourists*. Retrieved 29 July 2015 from <http://www.mehrnews.com/news/2415374>. [In Persian]
20. Noori K., Zand F. (2013). The Role of Rural Tourism in Rural Sustainable Development According to the SWOT Method (Case Study: Kermanshah Province villages. *International Research Journal of Applied and Basic Sciences* 4(9), pp. 2620 – 2625.

21. OECD. (1994). *Tourism Strategies and Rural Development*. Organization for Economic Co-Operation and Development, Paris.
22. Saghayee, M. (1390/2011). *The advantages of investing in the tourism industry of Iran*. Retrieved 21 July 2015 from <http://touristy.blogfa.com/post-89.aspx>. [In Persian]
23. Saghayee, M. (1392/2013). *Survey in opportunities and challenges for foreign investment in the tourism industry*. Retrieved 21 July 2015 from <http://www.irna.ir/fa/NewsPrint.aspx?ID=81047249>. [In Persian]
24. Tourism Economics. (2012). *Tourism Economic Impacts*. Retrieved 11 July 2015 from <http://www.tourismeconomics.com/economic-impact/tourism-economic-impact>
25. Wilson, S., Fesenmaier, D. R., Fesenmaier, J., & Van Es, J. C. (2001). Factors for success in rural tourism development. *Journal of Travel Research*, 40(2), 132-138.
26. World Bank. (1993). Community participation in post-disaster reconstruction. In *Proceedings of the Institution of Civil Engineers-Municipal Engineer* (pp. 1-14). Thomas Telford Ltd.
27. WTTC. (2015). World Travel & Tourism Council, Travel & Tourism Economic Impact 2015, World. Routledge.

The Process, Ground Work and Expected Investment on the Necessary Infrastructures and Places for Rural Tourism Development by Involved Groups in Tehran Province

Farideh Azimi*¹ – Samvel Avetisyan²

1- Ph.D. in Agricultural Economy, Agricultural Jihad Organization of Tehran Province, Tehran, Iran.

2- Full Prof. in Agricultural Economy, Armenian State University, Yerevan, Armenia.

Received: 3 January 2016

Accepted: 6 June 2016

Extended abstract

1. INTRODUCTION

Rural development programs are considered as parts of national development and economical programs in different countries to achieve a sustainable and all-embracing development. The collaboration of private sector and local communities with government for implementing the projects, especially when they, themselves, are investing, increase the success rate of the implementation of the project. According to the main aim of the research which is to find the groundwork and predicting the amount of investment required in the infrastructures and the development of rural tourism sites in Tehran province by government, rural and private sector, we have tried to check the status of infrastructure development of rural tourism in Tehran province and to gather the opinion of the three groups involved in rural development in conjunction with the needed infrastructure investment in rural tourism and also we determined the share of each group's investment.

2. THEORETICAL FRAMEWORK

Many tourism experts believe that rural tourism is a complex multi-faceted activity that is not just farm-based tourism. Rural tourism is a mild form of sustainable tourism development and multi-activity in rural region. The role of tourism in developing rural regions has a magnificent importance and can be summarized as follows:

Reviving and reorganizing local economic activities and improving life quality, providing extra income along with agricultural, industrial, and service sectors, creating a possibility of making new social interactions, opportunities for re-evaluation of the heritage and its symbols, natural resources, and rural places identity, social, environmental and economical supports, raising the economic value of nutritional quality. In tourism development, many experts believe in the

community participation as a method to evenhandedly distribute the benefits of tourism development among all members of local communities.

Community participation can be an important factor for building the community capacity in tourism development. Without community participation, there is neither development nor program. Hence, lack of community participation in decision for development can lead to a failure in the community development.

3. METHODOLOGY

This research was conducted based on documentary research method and field research based on questionnaire as well as face to face interview. Descriptive and inferential statistics were used for analyzing the data.

Frequency, mean, and standard deviation are the measures used in descriptive statistics however mean comparison tests are used in inferential statistics.

The population of the survey consists of three groups as follow: 1) Authorities including 119 government officials, provincial and local authorities related to rural development. 2) Locals or rural residents including 122 rural residents of Tehran who have permanent or temporary residence in the villages and the third group is 183 private business owners and a number of non-governmental organizations' members.

4. DISCUSSION

Surveys conducted during this study suggest that in recent years, in Tehran province, substantial investments in infrastructure of rural areas have been made, such as roads, electricity, plumbing, gas, health centers, phone and TV networks that are in good condition. However, essential sites for rural tourism such as hotels, guesthouses, rural camps, rural markets, the Internet and public health services are not pleasing.

It seems that most of the investments in rural areas are

*. Corresponding Author: farideh.azimi96@yahoo.com

of rural residents and mainly led to the rural construction, and not rural development. In this case, the difference between rural construction and rural development should be noted. If some aspects of development such as economy, employment, rural welfare and empowerment, and etc. improve, then we can say that we have taken steps in the field of rural development.

Without a doubt, the participation of public and private sector not only in the field of rural tourism program is needed, but at different stages of the program, including planning, implementation, evaluation and monitoring will be required. Since the local people and the private sector will play an important role in the implementation of rural programs, their assistance is very valuable for government. If government uses their assistance in a good way, the programs will be of a high success rate.

5. CONCLUSION

Based on the findings, the locals and private sector, both, have shown their interest to invest in rural tourism and also have identified fields of their investment. Government support can be a catalyst

for community and private sector participation. In order to achieve a hundred percent rural tourism development, a twenty-year outlook which introduces five percent growth per year, is considered. Although with the proper function of the government and good participation of people and private sectors involved, this growth can get faster which can hit the target much earlier than expected.

If the hypothesis about investment in rural tourism in the province of Tehran to be done by groups is true, possibility of creating 11213 jobs annually will be mentioned. This number of annual increase in employment would be significant for rural areas in Tehran province. Certainly, the rise in employment will cause the improvement of economic situation of the region, improving the livelihoods of rural households, and rural to urban migration will be reduced.

Key words: Rural development, rural tourism, rural tourism investment, rural tourism infrastructure, Tehran.

How to cite this article:

Azimi, F. & Avetisyan, S. (2016). The process, ground work and expected investment on the necessary infrastructures and places for rural tourism development by involved groups in Tehran Province. *Journal of Research & Rural Planning*, 5(3), 197-214.

URL <http://jrpp.um.ac.ir/index.php/RRP/article/view/52228>

ISSN: 2322-2514

eISSN: 2383-2495

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی